

EXCURSIÓ CULTURAL A LA SEGARRA

Diumenge, 24 de març del 2013

S'inclou: viatge amb autocar, esmorzar, dinar, visites guiades per Cervera (l'interior de la universitat, el centre històric i l'església de Santa Maria)

Universitat de Cervera

Església de Santa Maria

Itinerari: Sortida amb autocar a les vuit del matí, de davant de l'estació del carrilet, en direcció a Cervera on esmorzarem (inclòs en el preu). Ben esmorzats ens projectaran un documental audiovisual per explicar-nos la història de la ciutat i després farem una visita guiada pels llocs més interessants. Un cop acabada la visita, ens traslladarem a Tàrraga per fer un excel·lent àpat:

1: Amanida il·lustrada, 2n.: faves a la catalana, 3r.: graellada de carns i botifarres
En acabar les postres, el cava, els corresponents cafès, i "gotes", i una mica de sobretaula, tornarem a l'autocar per fer un tomb i veure algun dels castells del Sió.

Fotos de dos dels Castells del Sió

Per a inscripcions a la llibreria Isart: socis (titular i 3 acompanyants) a partir del dia 11 de març i, del dia següent, tothom qui vulgui venir.

Places limitades: no feu tard a la inscripció, ni a la sortida de l'autocar.

Preus: (Viatge, esmorzar, dinar, i visites) Socis: 35 €. No socis 38 €..

Consulteu la nostra Web. www.associaciodeveins.org

LA UNIVERSITAT DE CERVERA

Bastida entre el 1718 i el 1740, és un imponent edifici de planta rectangular i amb torres primàstiques als angles, ubicat prop de l'antic call jueu de Cervera. És un monument històric declarat Bé Cultural d'Interès Nacional

El 1717 Felip V dictaminà l'ordre de supressió de les sis universitats de Catalunya i la creació d'una única universitat central a la ciutat de Cervera. La decisió del rei Felip V volia premiar la fidelitat d'aquesta ciutat a la seva causa durant la Guerra de Successió.

Fou projectat i dirigit per l'arquitecte Francesc Soriano, inicialment, i després per Miguel Marín.

Els anys invertits en la seva construcció expliquen que hi ha dos estils artístics clarament diferenciats. De la primera etapa és la façana principal d'estil barroc, feta amb carreus de pedra i emmarcada per una portalada amb dues columnes a cada costat. Sobre s'alça la figura de la Immaculada Concepció, patrona de la institució, i als peus, una placa commemorativa de bronze. En el punt més elevat s'erigeix la corona reial, recordatori de la fundació monàrquica. De la segona etapa és la façana interior d'estil neoclàssic amb un frontó jònic i una al·legoria de la Saviesa.

EL CASTELL DE MONCORTÈS

El castell de Montcortès apareix documentat de l'any 1095, quan el cavaller Guillem Isarn de Trevics el va deixar en testament al seu fill. Berenguer d'Anglesola ho va adquirir el 1305 i el 1380 ho va vendre a Bernat Berenguer de Llompar i aquest a Joan Sacirera.

El castell i el terme van ser objecte de diversos acords i transaccions entre llinatges feudals que encara continuaven als segles XIV i XV. A finals del quatre-cents, els senyors eren els Sacirera, que foren els que endegaren l'enderrocament de l'antiga fortalesa del segle XI i la seva substitució per l'edifici que podem veure actualment.

EL CASTELL DE L'ARANYÓ

Durant la primera meitat del segle XI, les seves rodalies van ser envaïdes els sarraïns, el 1130 va ser feu de Berenguer d'Anglesola, i a la fi del segle XIV pertanyia a Bernat Berenguer Llompart.

Cap a l'any 1250 va aparèixer per primera vegada un membre de la família Aranyó, Berenguer d'Aranyó, un dels repobladors de Lleida. Quan ja no es va necessitar defensar-se del sarraïns, el castell va experimentar una gran transformació, ja que va passar a ser una torre de vigilància, i es va transformar amb una palau-castell amb una funció estrictament residencial.

Altres propietaris al llarg de la història, van ser Arnau d'Alta-riba el 1424, els Burguès i els Agulló, senyors de Bellver, que ho van reconstruir cap a 1569. En el segle XIX va ser propietat dels Pedrológomar, família del escriptor català Manel de Pedroló i nascut a l'Aranyó l'any 1918. L'edifici actual és el resultat de moltes reformes, que va passar de ser una fortalesa medieval a convertir-se amb un castell-residència. Construcció molt freqüent en les fortificacions de la Segarra post medieval.

